

43

*propostes sobre
l'Aigua per a l'Àrea
Metropolitana de
Barcelona davant
la crisi global i
l'emergència climàtica*

Municipals 2023

Àrea metropolitana de Barcelona

2% del territori de Catalunya

42,8% de la població catalana

L'aigua

és un bé essencial per a la vida.

Amb l'objectiu de preservar-la, universalitzar el seu accés i protegir totes les aigües superficials, subterrànies i costaneres l'any 2000 la Unió Europea va aprovar la Directiva Marc d'Aigua que insta a tots els Estats membres a aconseguir el bon estat ecològic i químic de les masses d'aigua per al 2027 com a data límit. Així mateix, el 2010 l'Assemblea de les Nacions Unides va declarar l'Aigua i el Sanejament com un Dret Humà universal.

L'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) ocupa el 2% del territori de Catalunya però hi viu el 42,8% de la població del país. És a dir, en una part molt petita de Catalunya es concentra gairebé la meitat de la població. Aquesta concentració poblacional ha generat greus desequilibris territorials que afecten directament les masses d'aigua de Catalunya, com passa amb el transvasament del riu Ter cap a Barcelona. L'impacte local del model de creixement de l'AMB també és considerable: la urbanització desmesurada elimina qualsevol possibilitat de sobirania alimentària, espais verds saludables per a les veïnes i al seu torn impermeabilitza el sòl, suposant tot plegat una elevada pressió sobre la garantia d'abastament i sanejament.

En un context d'emergència climàtica, on totes les projeccions indiquen un augment de les temperatures, aug-

ment de la freqüència dels esdeveniments extrems com sequeres i pluges torrencials i menys disponibilitat d'aigua, és urgent posar en marxa mesures d'adaptació al canvi climàtic. S'estima una disminució de la disponibilitat d'aigua per l'AMB del 22% aproximadament per al 2051. Davant d'aquest context, és urgent gestionar la demanda abans de planificar grans creixements urbanístics i econòmics. El Pla Estratègic del Cicle Integral de l'Aigua de l'AMB (PECIA) fa una bona lectura del context, però planifica noves infraestructures hidràuliques imaginant escenaris de creixement urbanístic i econòmic. Apostar únicament per l'aigua dessalinitzada i l'aigua regenerada tindrà un impacte en el preu de l'aigua que afectarà a l'assequibilitat del dret humà a l'aigua.

Precisament l'AMB es caracteritza per ser la regió de Catalunya amb el preu de l'aigua més car de tot el país. L'assequibilitat del dret a l'aigua no és una realitat per a moltes famílies. L'11% de les famílies de l'AMB paguen per l'aigua més del 3% dels seus ingressos, el límit que estableix Nacions Unides per considerar que l'aigua és assequible. No podem oblidar que fins al 2015 encara es feien talls de subministrament per impagament de factures a famílies en situació de vulnerabilitat. Gràcies a la Llei 24/2015 els talls s'han aturat, però encara queda molt camí per garantir el dret a l'aigua, sobretot en relació a la condonació dels deutes, a la garantia d'accés

en situacions d'ocupació en precari i a l'assequibilitat dels rebuts d'aigua.

Tot i que la gestió de l'aigua s'hauria d'efectuar amb una visió de conca, aquest document recull una sèrie de demandes de cara a les properes eleccions municipals i és per això que ens enfoquem principalment en el servei municipal d'aigua i sanejament, sense deixar de banda qüestions que van més enllà dels límits municipals i metropolitans.

Als 36 municipis de l'AMB hi conviuen 9 operadors d'aigua diferents, 2 públics i 7 de privats o mixtos, però el mercat el domina l'empresa mixta Aigües de Barcelona - Empresa Metropolitana de Gestió del Cicle Integral de l'Aigua, S.A., que opera a 23 municipis, i està controlada pel grup Agbar, qui controla al seu torn la gestió de 6 municipis més de l'AMB. Podem parlar, per tant, d'un quasi monopoli en mans del grup Agbar. El model de gestió de l'aigua majoritari, el model mixt, és una forma de privatització perversa, donat que l'administració pública és qui exerceix la regulació, però alhora rep dividends de la gestió de l'empresa.

A Catalunya, segons l'Agència Catalana de l'Aigua, la gestió pública és un 20% més barata que la privada. Factura rere factura, paguem beneficis privats, publicitat corporativa, el coneixement privat del grup Agbar, i la judicialització sobre tots els actors que opten per remunicipalitzar. Per

això, entre altres motius, el 80% de la ciutadania de l'AMB prefereix un model públic de gestió de l'aigua (GESOP, 2019).

El control de la gestió de l'aigua i les regnes del govern de l'aigua de l'AMB estan segrestades per interessos privats. Però la governança de l'aigua és una competència i responsabilitat de les administracions més properes a la ciutadania, els municipis, regida pel principi de subsidiarietat. Les administracions no poden defugir d'aquesta responsabilitat delegant-la de forma conjunta amb la gestió, i amb més motiu en situacions de gestió privada. Les administracions han de poder exercir el seu govern, com a finals responsables, i rendir comptes d'aquesta responsabilitat.

Per tot plegat, els moviments socioambientals de l'aigua, de defensa dels Drets Humans, veïnals i territorials a les conques del Besòs, Llobregat i pla de Barcelona sota signants instem a les diverses forces polítiques que es presenten a les properes eleccions municipals el maig de 2023 a incorporar als seus programes polítics i a implementar al proper mandat electoral les següents accions i mesures.

Aigua - Dret Humà

L'AMB té problemes urgents a resoldre, com la condonació del deute de les famílies que s'acullen a la Llei 24/2015 i la instal·lació de comptadors socials d'aigua en situacions d'ocupació en precari a llars vulnerabilitzades.

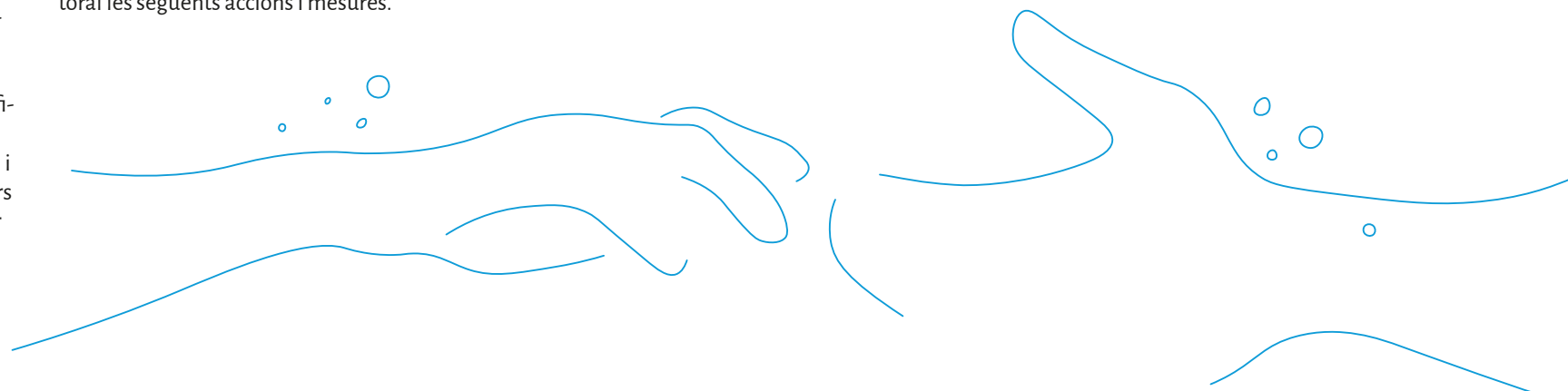
En relació amb la garantia del dret a l'aigua i el sanejament, els municipis haurien de recollir i disposar d'indicadors i dades públiques per avaluar la situació del dret a l'aigua i explorar la creació de mecanismes com les tarifacions socials i els mínims vitals universals.

Instem a incorporar als diversos programes polítics:

1
Fer públiques i accessibles les dades de pobresa hídrica a escala municipal.

2
Posar en marxa mesures per garantir l'accés universal al subministrament d'aigua, amb especial atenció a les llars vulnerabilitzades i les que es troben en situació d'ocupació en precari.

3
Posar en marxa campanyes que facin arribar als possibles destinataris tant el mecanisme dels comptadors socials, com l'accés a descomptes i diferents fons econòmics, destinats a reduir la quantia final de la factura d'aquelles llars en situació de risc d'exclusió residencial.

4

Facilitar l'acolliment a la bonificació de la quota anual corresponent al lloguer del comptador a través d'una única sol·licitud. Allà on la gestió dels comptadors la realitzi Musa, cal considerar que pertany al mateix grup empresarial que el principal operador metropolità, el grup Agbar, i no és acceptable que les llars vulnerabilitzades hagin de duplicar els processos de sol·licitud per accedir als descomptes del Fons de Solidaritat i a la bonificació de la quota de lloguer i manteniment del comptador.

5

Exigir als operadors municipals una atenció presencial a les seves oficines per tramitar les tarifes socials i altres ajuts, sense derivar-ho a l'ACA o a mitjans només digitals o telefònics.

Compromís d'instar als governs català i estatal a:

6

Reconèixer en la Constitució i en l'Estatut de Catalunya el Dret Humà a l'Aigua i al Sanejament.

7

Implementar un mínim vital d'aigua per a tothom.

Aigua - Emergència Climàtica

Cal adoptar urgentment mesures d'adaptació de les polítiques hídriques al canvi climàtic, considerant els escenaris de futur. No té sentit optar per una política d'oferta d'aigua projectant un creixement urbanístic i turístic desmesurat quan a hores d'ara no tenim prou aigua per a totes. Les noves promocions urbanístiques impliquen majors consums d'aigua i una major pressió sobre el clavegueram. Un sistema de clavegueram que actualment sol col·lapsar amb pluges d'intensitat mitjana, suposant vessaments freqüents d'aigües residuals a les rieres, els rius i al mar. Les projeccions meteorològiques i climàtiques al mediterrani preveuen l'augment de la intensitat de les precipitacions, amb la qual cosa aquest problema es veuria agreujat. D'altra banda també preveuen períodes de sequera més llargs, tornant-se fonamental promoure la diversificació de les fonts d'abastament sense confiar-ho tot a les grans infraestructures com la dessalinització.

Cal treballar per garantir el bon estat ecològic dels rius i aqüífers que ens abasteixen, vetllar per un bon sanejament i preservar la biodiversitat associada tot implementant mesures de restauració de les riberes. Cal gestionar la demanda hídrica i recor-

dar que els cabals ecològics són una restricció prèvia per a qualsevol us.

Instem a incorporar als diversos programes polítics, i a treballar de la mà de l'ACA i l'AMB, a:

8

Incrementar el cabal ecològic del tram final del Llobregat fins als 4,40 m³/seg (octubre a març i juny); 5,72 m³/seg (abril i maig), i 3,52 m³/seg (juliol i agost).

9

Executar projectes de restauració ecològica dels trams finals, més urbans, del Besòs i el Llobregat, en el període màxim de 2 anys.

10

Incloure partides pressupostàries per a la prevenció de la introducció d'espècies exòtiques invasores i la seva eliminació.

11

Promoure la restauració i renaturalització de les rieres i altres cursos fluvials intermitents, mitjançant pressupost propi i subvencions d'altres administracions.

12

No augmentar l'oferta d'aigua, amb més motiu si això implica no complir amb el retorn acordat al Pacte del Ter.

13

Realitzar auditories públiques de la xarxa d'abastament per avaluar el rendiment i les pèrdues d'aigua i fer inversions adients per a la millora efectiva i la disminució de les fugues.

14

Realitzar Inspeccions vinculants i públiques de les instal·lacions d'aigua cada 5 anys, gratuïtes per als usuaris –tant domèstics com agrícoles i industrials–, per revisar el funcionament i l'estanquitat del comptador, les canonades, les aixetes i l'estat de conservació i per promoure bones pràctiques i la digitalització dels comptadors.

15

Promoure l'aprofitament d'aigües grises i pluvials en els usos domèstics, comunitaris i privats que no requereixin d'aigua potable, mitjançant línies d'ajuts a fons perdut i/o bonificacions en els impostos i taxes municipals, i promovent ordenances municipals que en facin obligatòria la instal·lació d'aquests sistemes a reformes integrals d'habitatges i a la nova construcció.

16

Promoure l'aprofitament d'aigües regenerades, d'acord amb els gestors metropolitans.

17

Instal·lar les dobles xarxes separatives als cascos urbans amb el compromís d'assolir-ho per al 2035, per evitar els vessaments d'aigües brutes al medi i promoure així l'aprofitament de l'aigua pluvial.

18

Ubicar els nous col·lectors d'aigua residual fora de la llera dels rius, i afegir als sobreeixidors un sistema de desbast, per tal d'evitar abocaments d'aigües residuals als rius.

Compromís d'instar a l'AMB i l'Agència Catalana de l'Aigua a:

19

Recuperar, controlar i publicar les dades de l'estat dels aqüífers (contaminació, sobreexplotació) per preservar unes fonts de reserva estratègiques fonamentals per garantir l'abastament en temps de sequeres.

20

Posar al dia el Registre d'Aigües i verificar les inscripcions de les concessions d'aigües, els canvis de titularitat o les modificacions de les característiques de les concessions, els contractes de cessió, la legalització d'aprofitaments amb un cabal no superior a 7.000 m³/any i els aprofitaments d'aigües privades.

Aigua i Governança

En la governança i en la gestió del cicle de l'aigua a l'AMB hi ha una baixa qualitat democràtica que s'expressa en una profunda mancança de transparència i informació, en una baixa participació ciutadana, en la pràcticament nul·la rendició de comptes i en la nul·la existència d'espais per la cogovernança i la coproducció de política pública de l'aigua. A l'Informe Mundial de les Nacions Unides sobre el Desenvolupament dels Recursos Hídrics 2020: Aigua i Canvi Climàtic, es posa de relleu com a element clau per adaptar-se i mitigar el canvi climàtic la necessitat d'una governança basada en una major participació pública per debatre i gestionar el risc climàtic. El context actual de la governança de l'aigua es tradueix en una capacitat limitada de les administracions locals i metropolitana per fer front als problemes fonamentals que es presenten en la defensa dels drets, en els riscos d'abastiment i en l'estat dels ecosistemes aquàtics.

A les pròximes eleccions municipals la ciutadania no tindrà l'opció de votar als responsables polítics del govern de l'aigua a l'AMB, el que implica la necessitat d'una revisió de les mancances del model i un esforç polític més gran per tal de millorar la situació.

Instem a incorporar als diversos programes polítics:

21

Complir amb els principis i marc legal sobre transparència, garantint el dret d'accés complert i eficaç a tota la informació del servei públic d'abastament i de tot el cicle urbà de l'aigua. Per recuperar el govern de l'aigua cal que l'administració tingui a la seva disposició tota la informació de l'operació, coneixement del servei i accés a les bases de dades dels operadors, així com les concessions riu amunt, les contaminacions i el seguiment que se'n fa.

22

Exercir la governança mitjançant una participació eficaç de la ciutadania i les usuàries, no només amb espais de consulta, sinó amb espais de treball conjunt que donin sentit comunitari a la gestió, i facin possible la coproducció de la política pública del servei i la cogovernança d'aquest.

23

Compromís de portar a l'AMB la proposta de crear i posar en marxa un Observatori Metropolità de l'Aigua amb capacitat per incidir en la governança, la política i la planificació de l'aigua.

24

Implementar una bateria d'indicadors públics que abasti tot el cicle integral de l'aigua per poder fer un pla de seguiment i control del servei de l'aigua, i que aquests indicadors estiguin consensuats amb la ciutadania.

Compromís d'instar al Govern de Catalunya i a l'Agència Catalana de l'Aigua a:

25

Crear els Consells de Conca del Llobregat, del Besòs i del Ter, tot incorporant-hi les respectives comissions de desembassament, comunitats de regants i comunitats d'usuariis, per fer el seguiment de la gestió de l'aigua i participar de l'acompliment de la Directiva Marc de l'Agua.

26

Promoure la integració de la Comunitat d'Usuariis d'Aigües de la Vall Baixa i Delta del Llobregat (CUADLL), la Comunitat de Regants del Canal de la Dreta del Riu Llobregat i la Comunitat de Regants del Canal de la Infanta.

Aigua - Model de gestió

Gràcies a la Llei 31/2010, del 3 d'agost, de l'AMB, i a la sentència 4187/2020 del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC), Agbar ha aconseguit que els municipis de l'AMB no puguin decidir sobre el seu model de gestió. Municipis com Sant Cugat del Vallès o Ripollet han aparcat els seus projectes de remunicipalització per aquesta sentència, que dona la última paraula al Consell de l'AMB. Alhora, no podem desatendre el 80% de la ciutadania metropolitana que prefereix un model de gestió públic i democràtic (GESOP, 2019).

Instem a incorporar als diversos programes polítics:

27
Instar al Consell Metropolità a què aprovi l'acord de model públic de gestió del servei d'aigua que va aprovar el ple de l'Ajuntament de Ripollet l'any 2019.

28

Exigir a l'AMB que faciliti la implementació de la gestió pública i democràtica als municipis de Corbera, Sant Cugat, Tiana, Ripollet, Cervelló, Molins de Rei i la Palma de Cervelló, que al 2023 estaran fora de concessió. Tal i com es recollia a l'informe presentat per la pròpia AMB al Juliol de 2021, que mostrava la gestió pública com la millor forma de gestió per als municipis esmentats.

29

Instar al Consell Metropolità de l'AMB a posar en marxa el rescat de la concessió del servei del cycle integral de l'aigua de l'empresa mixta Aigües de Barcelona. Per fer-ho cal auditar les inversions, analitzar els actius ja amortitzats i calcular el lucre cessant per conèixer el cost real de rescat.

Compromís d'instar al Govern de Catalunya:

30

Treballar per canviar al Parlament de Catalunya la llei de l'AMB i retornar als municipis la sobirania per decidir sobre el model de gestió de l'aigua.

Aigua i Perspectiva de Gènere i Interseccionalitat

L'anàlisi de la desigualtat de gènere com a factor de risc de patir pobresa hídrica apunta a que efectivament són majoritàriament les dones les que assumeixen la gestió dels subministraments bàsics a la llar, així com també en la relació amb serveis socials i les gestions amb les companyies subministradores per a beneficiar-se d'ajuts i descomptes.

A l'AMB no existeixen dades desagregades segons el gènere del titular, de persones beneficiàries del Fons de Solidaritat o de les acollides a la Tarifa Social. No disposar d'aquestes dades impossibilita tenir un diagnòstic des de la perspectiva de gènere en l'anàlisi de la desigualtat i la vulnerabilitat. Per tant, aquestes dades són rellevants per a la prestació del servei i per conèixer si la feminització de la pobresa afecta també en l'àmbit del subministrament de l'aigua a l'AMB.

Per tant, instem a incorporar als diversos programes polítics:

31

Garantir que totes les dades que es recullin del servei de l'aigua es disgreguin per gènere quan sigui adient.

32

Implementar esforços conscients i polítiques adreçades a garantir la participació a grups vulnerabilitzats en els processos de coproducció de política hídrica (especialment dones). Atès que sense incorporar les necessitats, interessos i veus de les dones i grups vulnerabilitzats els enfocaments participatius només serviran per reforçar les desigualtats de gènere i interseccionals existents.

33

Garantir una perspectiva de gènere en la governança i la gestió del servei, que possibiliti l'equitat en les tasques de governança, comandament i gestió del servei, perspectiva que ha d'estar present de manera especial en tot el que té a veure amb els temes relacionats amb la pobresa energètica i hídrica i la garantia del Dret Humà a l'Aigua i al Sanejament.

Aigua i Salut

L'aigua és un element essencial per a la salut de les persones. La qualitat de l'aigua per a ús de boca ha de complir els paràmetres que la llei estableix. Així mateix, cal informar a tothom amb detall i de forma transparent quina és la qualitat de l'aigua que beuen. És imprescindible per generar confiança i una nova cultura que promogui l'ús d'aigua d'aixeta per a consum humà.

Per a dur a terme aquesta tasca d'informació pública i transparent, el 2003 es va constituir el Sistema d'Informació Nacional d'Aigua de Consum (SINAC) en compliment del Real Decret 140/2003, de 07 de febrer, de qualitat de l'aigua de consum humà, el qual entenem que no compleix en absolut les seves funcions.

D'altra banda, un tant per cent molt elevat de les canonades de l'AMB són de fibrociment. El fibrociment instal·lat té caducada la seva vida útil (després de més de 40 anys), suposant un greu risc ambiental i per a la salut pública per el despreniment de fibres cancerígenes invisibles.

Tot plegat, comporta una desconfiança en l'ús d'aigua per a boca, reforçada per les permanents campanyes de desinformació al mitjàns i de promoció de l'aigua embotellada.

Tot i que, per la Llei 7/2022, de 8 d'abril, de Residus i Sòls Contaminats per a una Economia Circular, els establiments del sector de l'hostaleria i restauració han d'oferir sempre als consumidors, clients o usuaris dels seus serveis, la possibilitat de consum d'aigua no envasada de manera gratuïta i complementària a l'oferta del mateix establiment.

Instem a incorporar als diversos programes polítics:

34

Els Ajuntaments i l'AMB realitzaran una auditoria-informe sobre la quantitat i situació de les conduccions d'aigua potable de fibrociment existents, així com un pla d'eliminació i substitució de les mateixes.

35

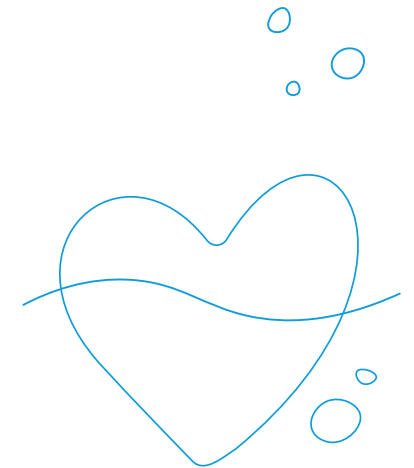
Els Ajuntaments han de treballar per augmentar la confiança ciutadana en l'aigua de boca, a través del compliment de la Llei 07/2022, de 8 d'abril, i a través de posar en marxa les mesures necessàries per millorar la qualitat, el sabor de l'aigua de l'aixeta i la confiança en l'aigua de l'aixeta per a consum humà.

Compromís d'instar al Ministeri de Sanitat de l'Estat espanyol:

36

Revisar profundament el SINAC.

- ***El SINAC ha de reconèixer la participació ciutadana, reconeixent així la ciutadania com a usuàries del SINAC.***
- ***Garantir la pluralitat, equitat i representativitat de la composició del Comitè Tècnic.***
- ***Facilitar l'accés i el tractament de la informació perquè la ciutadania pugui conèixer fàcilment la situació de qualitat de l'aigua en les seves respectives zones d'abastament i la seva evolució temporal, a fi que es puguin exigir responsabilitats davant d'eventuals fallides en la potabilitat.***
- ***Els informes dels resultats i la difusió de les anàlisis de la informació recollida han d'articular-se i presentar-se al nivell més desagregat i no, com ara, només amb dades globals.***

Aigua i Territori

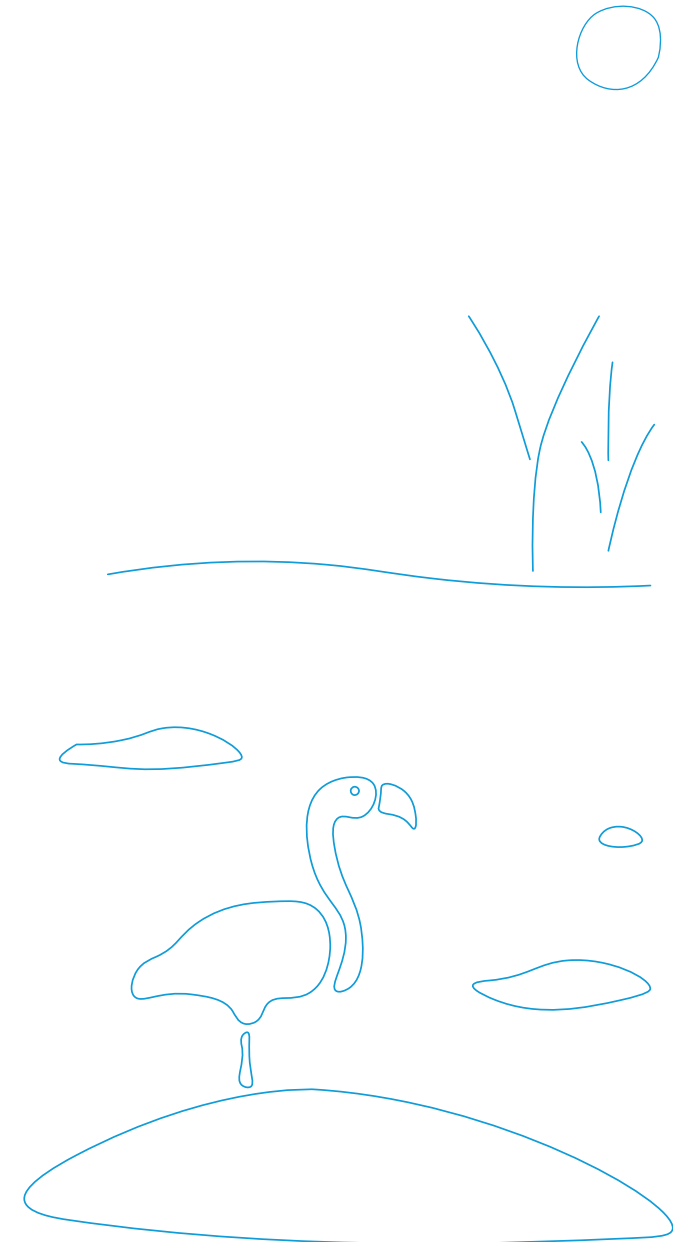
Només al tram baix del Llobregat hi ha més de 100 nous projectes urbanístics, als quals s'hi sumen els múltiples plans de desenvolupament urbanístic al pla de Barcelona i al tram baix del Besòs que afecten greument importants ecosistemes aquàtics. El creixement urbanístic 'infinit' que projecta l'AMB es dirigeix a generar més tensions per l'AMB: eliminació d'espais verds agraris i de sobirania alimentària, impermeabilització de la regió amb els perills d'inundació que això comporta, construcció en terrenys inundables, un augment de la demanda d'aigua i més pressió per als sistemes de sanejament ja col·lapsats.

Així mateix, la qualitat de l'aigua per a ús de boca que alimenta les poblacions dels trams finals del Llobregat i del Besòs es veu greument en risc de ser afectada pels abocaments d'algunes indústries aigües amunt, tot i les grans inversions. Aquestes indústries encareixen el rebut de l'aigua per les infraestructures necessàries de potabilització.

El cas paradigmàtic és l'explotació de les mines de potasa gestionada per ICL- Iberpotash: Els runams del Bages salinitzen, encareixen i ens resten aigua, en aquests moments més necessària que mai. N'hi ha d'altres als dos rius. A tall d'exemple, el des-

astre ecològic de l'any 2019 provocat per l'incendi de Derpin, una planta de reciclatge de dissolvents i residus industrials perillosos que va fulminar la fauna piscícola al riu Besòs i que va deixar rastres en pous i aqüífers que són reserves estratègiques per a l'abastament de les poblacions aigües avall. És inacceptable que les administracions competents no vetllin amb molt rigor pel bon estat de les instal·lacions o fins i tot no compleixin sentències fermes.

Una altra qüestió important és la protecció dels espais fluvials i naturals propers a les nostres ciutats. Està àmpliament demostrat que el contacte amb la natura té grans beneficis per a la salut humana, però la fragilitat d'aquests ecosistemes i el seu deteriorament obliga a repensar la manera com ens hi relacionem. Hem d'assumir que hi haurà parts del territori que podran ser visitades i hi haurà d'altres que caldrà preservar-les de la freqüentació, i encara més de la massificació.

Instem a incorporar als diversos programes polítics:

37

Promoure la desqualificació d'urbanitzables o d'urbans de tots aquells sectors, actualment d'ús agrícola o natural, no desenvolupats, per a garantir la seva conservació com a no urbanitzables i així preservar el màxim de territori no urbanitzat a l'AMB.

38

Preservar les zones de transició o connexió entre rius i torrents, i evitar la seva fragmentació, garantint la integritat del sistema, més enllà de la limitació establerta com a Domini Públic Hidràulic (100m a banda i banda de la llera com a mínim).

39

Redimensionar preceptivament les infraestructures que travessen els espais fluvials (ponts, guals, canonades de serveis, etc) perquè siguin elements diàfans i integrats, que no interrompin o dificultin la connectivitat ecològica al llarg dels sistemes fluvials.

Compromís d'instar al Govern de Catalunya i al Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural:

40

Implementar polítiques d'ajut i conscienciació als agricultors/es per evolucionar cap a sistemes de conreu favorables a disminuir el consum d'aigua i preservar la qualitat dels aqüífers (lliures de pesticides i de nitrats).

41

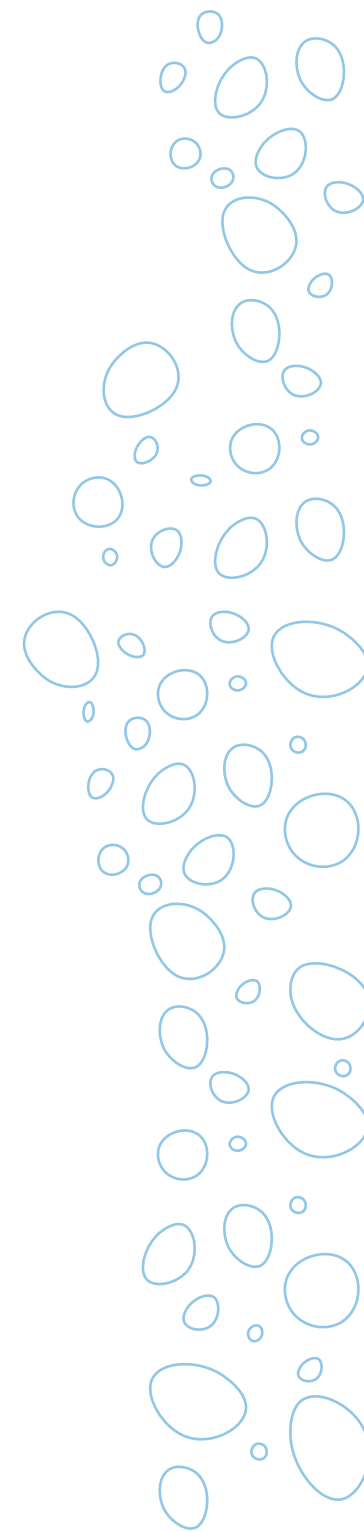
Fer complir de manera feaent les diferents sentències sobre els runams del Bages, especialment la causa penal per salinització (242/14) exigint un pla de recuperació ambiental, una fiança proporcional i la retirada del runam salí amb un calendari dels treballs detallat.

42

Exigir més presència d'organismes ambientals de gestió i vigilància dels espais fluvials, Consorci del Besòs i ACA, amb més implicació i responsabilitat ambiental envers els espais fluvials, tenint present tota la complexitat i fragilitat del sistema i més enllà d'una visió utilitària que pugui perjudicar-ne la integritat.

43

Redimensionar la protecció dels espais fluvials com a Sòl No Urbanitzable de protecció especial i lliure de circulació, més enllà del previst a la llei del Domini Públic Hidràulic, a partir del Q-500 i com a mínim el Q-100 per garantir les connexions biològiques i la funcionalitat del sistema.

El moviment socioambiental sotasignants instem a totes les forces polítiques dels municipis de l'AMB que es presenten a les properes eleccions municipals a incorporar quaranta-tres demandes bàsiques als seus programes electorals.

Aigua és Vida

Aliança contra la Pobresa Energètica

Àgora Besòs

Enginyeria Sense Fronteres

Ecologistes en Acció

Federació de Veïns i Veïnes de Barcelona

La Hidra

Salut, Drets, Acció

SOS Vallès

SOS Baix Llobregat i l'Hospitalet

Xarxa per la Justícia Climàtica

Barcelona, 23 de Desembre de 2022